

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 483. Usque Ad Annum 561.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117824

§. 58. Concilia Arelate & Parisiis celebrata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66066](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66066)

Sæculum VI. *neſto loco natorum & quondam divitum*
 A. C. 557. *miferiam conſpiciam.* Hæc Epiftola 13.
 April. ejusdem anni 557. data.

§. LVIII.

Concilia Arelate & Pariſiis celebrata.

Paucis ante hæc annis Sapaudus præfue-
 rat Concilio Arelatensi quinto, ter-
 tio Cal. Jul. Childeberti anno 33. id est
 29. Jun. anno 554. celebrato. Adfuere
 Episcopi undecim, & octo ab absentibus
 delegati, nimirum Presbyteri quatuor,
 duo Archidiaconi, & duo Diaconi, om-
 nes ex Provincia Arelatensi & duabus
 aliis vicinis Narbonensi secunda, atque
 Alpium maritimarum. In eo Concilio
 conditi sunt Canones septem, quorum
 primus jubet, ut Episcopi Conprovin-
 ciales morem Ecclesiæ Arelatensis sequan-
 tur, & panes in Altari offerri solitos si-
 milis formæ esse procurent. Monaste-
 ria tam Virorum, quam foeminarum Ju-
 risdictioni Episcopi Diocesani subjiciun-
 tur. Clerici fundos, quorum usumfru-
 ctum ab Episcopo acceperint, non red-
 dant deteriores sub pœna Disciplinae id
 est pœnæ corporalis, quæ Clericis juve-
 nibus adhibebatur. Ita illi, qui necdum
 erant Subdiaconi, vocabantur.

to. 5. p. 814.
 v. Cointe an.
 557. n. 10.

In Concilio Parisiensi tertio, quod an-
 no 557. celebratum creditur, decem Ca-
 nones

nones conditi, quibus præcipue cavetur, Sæculum VI.
A. C. 557.
 ne Ecclesiarum Bona usurpentur. Qui- Greg. VI.
hist. c. 20.
Conc. Par.
c. 1.
 dam enim bona sua in Ecclesias largiter
 conferebant, alii spoliabant. Inter alios
 Ecclesiarum Benefactores memoria di-
 gnus est Dux Crodinus. Is novas fun-
 dabat Villas, terras excolebat, plantabat
 vineas, domos ædificabat, tum convo-
 cans Episcopos, quos non esse divites no-
 verat, convivio excipiebat, eoque solu-
 to iisdem ipsam Domum, vasa argentea,
 aulæa, supellectilem, famulos, agros, &
 eorum cultores donabat. Obiit Crodi-
 nus anno 582. ætatis suæ septuagesimo.
 Concilium Parisiense Excommunicatio-
 nem fert contra illos, qui Bona Ecclesiis
 donata retinent, donec restituant, iidem-
 que pauperum latrones pronunciantur.
 Prohibetur, ne quis possessionem Bono-
 rum Ecclesiæ capiat, sub specie illa Sede
 Vacante custodiendi. Si usurpator in
 alia Diocæsi degat, Episcopus Ecclesiæ
 spoliatæ ad Collegam suum hac de re scri-
 bet, qui usurpatorem monebit, & si opus
 fuerit, in eum Censuris animadvertet.
*Tandem, inquit Episcopi, æquum non
 est, ut magis Tabularum Ecclesiæ Custodes
 dici mereamur, quam Bonorum De-
 fensores.* Prohibetur etiam, sub com-
 minatione earundem pœnarum, ne quis
 Bona Episcopis propria rapiat, quod e-
 tiam aliqua ratione ad Ecclesias perti-
c. 2.
Concilium
Parisiense.
 neant.

Sæculum VI. neant. Prohibetur generatim omnis Bo-
A. C. 557. norum alienorum usurpatio, præsertim
 sub commento, quod ea Rex concessisset.

c. 6.

e. 4. 5.

e. 8.

Non nulli Auctoritate Principis abu-
 tebantur, ut Viduas aut Virgines invi-
 tas & invitis parentibus ducerent. Id
 Concilium sub pœna Excommunicatio-
 nis prohibet, & leges Superiores contra
 omnia conjugia illicita sive inter pro-
 pinquos & affines, sive cum fœminis Deo
 consecratis renovat. At circa Auctori-
 tatem Regum abusus longe majoris mo-
 menti irreperat, nempe Libertas in E-
 lectione Episcoporum suppressa. Hinc
 Concilium statuit, ut Canonum rigor ob-
 servetur. Invitis civibus non ordinetur
 Episcopus, sed ille, quem Clerici & Po-
 pulus plena libertate elegerint. Epis-
 copus Mandato Principis non intruda-
 tur, nullum cujuscunque generis pa-
 ctum interveniat, sed Metropolitanæ, &
 Episcoporum Provincialium consensus
 adsit. Si quis Episcopatum ex Regis
 Mandato usurpaverit, nullus Episcopo-
 rum ex illa Provincia eum recipiat; si
 receperit, a Communione ceterorum E-
 piscoporum excludatur. Ordinationi-
 bus illicitis jam peractis, Metropolitanæ &
 Provincialium aliorumque vicinorum E-
 piscoporum Judicium esto, quid facien-
 dum.

Hic

His constitutionibus Ecclesiasticis sub-Sæculum VI.
 scripserunt Episcopi quindecim, atque A. C. 557.
 hos inter fama magis celebres reddidit
 Probianum Archiepiscopum Bituricen-
 sem S. Desiderii Successorem, S. Prætex-
 tatum Archiepiscopum Rothomagensem,
 S. Leontium Burdegalensem, S. Germa-
 num Episcopum Parisiensem, S. Euphro-
 nium Turonensem anno superiore 556.
 consentiente Clotario Rege electum,
 S. Felicem Nannetensem, Domitianum
 Andegavensem Eutropii Successorem,
 S. Paternum Abrincensem, S. Chaletri-
 cum Carnutensem S. Lubini Successorem
 anno præcedente 556. vita functi, S. Sam-
 sonem primum Episcopum Dolæ in Bri-
 tannia. S. Paternus Episcopus Abrin-
 censis a vulgo *S. Patier* aut *S. Pair* di-
 ctus, Pictavii natus vitam Monasticam
 amplexus est in Abbatia Ansonis, quæ
 hodie a Nomine S. Jovini ad Matronam
 notissima est. Cum genus vitæ rigidio-
 ris ducere cuperet, ad Diocesin Con-
 stantiensem transiit, ubi ipsum Episcopus
 Leontius post annos paucos Presbyterum
 ordinavit. Ad convertendas animas a-
 ptissimus, multos Idololatrias Jesu Chri-
 sti Fide imbuit; non nullos enim in re-
 motioribus illis Regionibus invenire erat.
 Plurimis etiam persuasit, ut Mundo vale-
 dicerent, multaque Monasteria non modo
 in territorio Constantiensi, sed etiam in

Greg. IV. c.
15. X. c. 31.

Sæculum VI. Cenomanensi, & in Britannia fundavit.
 A. C. 557. Ecclesia ipsius Memoriam 16. Aprilis colit.

Mart. Rom.
 16. April.

§. LIX.

S. Germanus Parisiensis.

Episcoporum illorum S. Germano Parisiensi nullus illustrior. Is Augustoduni nobilibus parentibus natus est. Patri ejus nomen erat Eleutherius, & Matri Eusebia; ipse vero a quodam propinquorum, cui Nomen Scopilion, pie educatus, ab Agrippino Episcopo Augustodunensi Diaconus, & post elapsam triennium Presbyter ordinatus est. Nectarius Agripini Successor eum ad S. Symphorianum Abbatem creavit, ex quo Miraculorum Dono clarere cœpit. Eusebio vita functo, electus est Episcopus Parisiensis circa annum 555. nec ideo de rigore vitæ Monasticæ quidquam dimisit. Cum Childebertus Rex ei quadam die solidorum aureorum millia sex misisset, quæ inter pauperes distribueret, millia tria erogavit. In Palatium reversus sciscitanti Regi an aliquid superesset, respondit, mediam donativi partem sibi in manibus esse, quod tot pauperes non occurrissent, dixit Rex: *Etiã ea, quæ tibi supersunt, distribue in egenos; nunquam enim Deo adjuvante deerit, quod demus.* Tum jubens vasa aurea & argentea confringi, ea Episcopo in levamen miserorum tradidit.

Haud